

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanih, in sicer: vsakotek in petek, jutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vsa leto 1.20.—

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Ninski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadoj. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo v uredništvo. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu. Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice

se računijo po peti vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseslo 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. peti vrstici.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Slovani v Avstro-Ogerski in sedanji položaj.

Ko je na Ogerskem stopil na površje novi ministerski predsednik Szell ter izjavil, da se drži znanih Deakovih nazorov, so obstrukcionisti v naši polovici bili do sile veseli, meli so si roke, češ Szell bo naš odrešenik. Potem se je govorilo in pisalo mnogo, da Szell je mož, ki strmolglavi ministerskega predsednika grofa Thuna, in s tem strmolglavjem pokoplje vsa prizadevanja Slovanov, posebno Čehov, za ravnopravnost. Deak bi mnenja, da na Ogerskem mora vladati Oger, pri nas pa Nemci; zato je tiste nemške življe, ki rujejo proti državi, razveselila izjava novega ogerskega ministerskega predsednika. Ali kmalu so uvideli, da s Szellom ne bo nič. Prav odlični ogerski poslanci v državnem zboru so na to kmalu povedali jasno, da le z obžalovanjem gledajo stvari v Avstriji, da torej tisti nezadovoljni Nemci ne smejo misliti, da bi hoteli Ogri kdo ve kako uplivati na preobrat reči v naši polovici v njihovem smislu, s kratka, da se nečeto vlika v naše zadeve.

Verjamemo, da Szell se drži na Deakovih nazorov, zlasti kar se tiče tega, da na Ogerskem bodi gospodar le Oger; za tostranske reči se pa ne mara brigati preveč, saj ve tako, da Ogerska od Avstrije dobi vse, kar hoče, pa naj bodo tukaj na krniču Nemci ali pa Slovani. Ogri se čutijo nasproti naši polovici gospode, kateri samo zahtevajo, in katerim se da, kar zahtevajo. Tako smo jih razvabili sami.

V ostalem pa so rovanja obstrukcijskih Nemcev taka, da gotovo ne vabijo Ogrov na svojo stran, kajti tisto obstrukcijsko gibanje nosi sem ter tje na sebi vidne znake veleizdajstva, srda in odpora proti dinastiji, itd. S takimi reči pa se človek, če zna malce misliti, nerad bavi; in Ogri znajo misliti, posebno, kadar se gre za njihov prid.

Tako je! Na Ogerskem imajo Szella, ki je v ogerskem smislu mož na svojem mestu, pri nas pa imamo še vedno grofa Thuna. Kaj so že pisali v zadnjem času, da njegovo ministerstvo je omajano, da odstopi, da on ni mož, ki bi ozdravil nezdrave razmere v

državi, in mnogo drugega sličnega. Če jih baš on ozdravi, ali kdo drugi, tega danes ne moremo še reči, toliko pa se sme zagotoviti, da grof Thun se z obendovanjem vredno potrpežljivostjo trudi, doseči nekako sporazumljenje med Nemci in Čehi, rešiti jezikovno vprašanje potom posebnega jezikovnega zakona, ter potem ngoditi na sploh zahtevam, katere stavlja do njega združena desnica.

Še enkrat misli poskusiti, posvetovati se z Nemci ter jih privedi do tega, da bi spoznali, da Čehom tiče ravnopravnost kakor njim, potem pa, če se ta poskus ostane brez uspeha, da se razglasi jezikovni zakon potom § 14. Če bo le res! Čehi čakajo, so mirni, in v deželnem zboru češkem ni nikakih ostrih besed proti Nemcem, čeprav imajo Čehi vzrokov in vzrokov, pritoževati se proti svojim starim sovražnikom. —

Čehi čakajo, in za njimi čakamo tudi mi Jugoslovani, kedaj da pridemo do mize, s katere se delé dobrote ravnopravnosti!! Mi čakamo in smo pozorni, dočim se tudi naši sovražniki Nemci in Italijani oborožujejo, da nastopijo proti Slovanom z vso silo, da poskusijo še enkrat velik naskok na nas, naskok, kateri bo imel odločevali, ali res jedino le Nemci in Italijani so poklicani, gospodariti nam, ali imamo tudi mi sami zadosti moči, da stopimo na stran teh dveh preobestnih prijateljev kot popolnoma ravnopraven narod. —

Da bi slo rakovo pot, da bi Slované nazaj potisnili za dlje časa v tako podrejeno stanje nasproti drugim narodom, kakoršno je bilo poprej in je deloma še sedaj, na to ni več misliti, ker narodnostna zavest v slovanskih narodih prekipava, narodi se zavedajo svojega položaja in so v vsej svoji postopanju složni, kar nam prida zvestojo desnico v državnem zboru. Zato ni misliti, da vlada kar preklicuje vse dosedanje odredbe, kar jih je izdala v smislu ravnopravnosti, na ljubo Nemcem in Italijanom, ker do cela slepa bi morala biti, ako bi hotela dušiti slovansko gibanje z represalijami. Takemu poskusu bi sledil prevrat z vseni ljudimi posledicami!

Avstrijska vlada bo morala dajati Slovanom vedno več in več, saj jim bo dajala

le tisto, kar jim tiče po zakonih, kar jim je pa do sedaj odrekala, da je tim bolj obsipala s svojimi darovi ljubljenske Nemce in Italijane. — Nočemo tu omenjati britke zgodovine avstrijskih Slovanov, katera je polna nečuvnih krivic, katere so jim prizadele razne avstrijske vlade na ljubo Nemcem in Italijanom, omenimo le, da teh krivic mora biti konec prej ali slej, kar pa je mogoče le potom ravnopravnosti!

Nezadovoljni Nemci izdelujejo svoj velikomanski politični program, kateri v kratkem obelodanijo. Z nova hočejo povedati, kaj zahtevajo. Novega seveda ne povedo nič, ker že tako poznamo njihove zahteve, le bolj jasneje in določneje se izrazijo v skupnem političnem programu. Vsebinsa istega v celoti pa bo taka, da nobena vlada se ne more ozirati na-nj, ako noče pri tem popolnoma prezreti Slovanov ter jih potisniti nazaj, kjer so bili. . . .

Kakor rečeno, zahteve nezadovoljnih Nemcev postajajo določneje, tako da vlada ve vedno bolj, pri čem da je; na drugi strani pa so jej zahteve Slovanov tudi dobro znane. Potem ima časa dovolj, premišljevali, kaj naj stori, saj do državnega zbora je še daleč. Jeseni se le bo sklican, ako se dote razmere ne spremené tako, da ne bo kazalo sklicevati ga. —

Grof Thun torej vé od časa do časa jasneje, kako stoji reči v Avstriji. Kaj ukrene, na to pa čakamo, in ako nas ne varajo znamenja, bomo tudi še čakali dolgo in dolgo.

V čeških deželah ne morejo priti do nikakega sporazumljenja med Nemci in Čehi, kar pa hoče vlada najprvo dognati, potem morda bi prišli na vrsto Jugoslovani. Predno pa pride do listega „morda“, se bo pa z Jugoslovani, zlasti po „deželah neverjetnosti“ postopalo tako, kakor doslej, v znamenju krivic in ječ. Vse, vse skoro je še naperjeno proti Slovanom v Avstriji, trdne zaslonbe nimamo nikjeri, in vsa „dobra volja“ grofa Thuna nam nič ne pomaga. S Slovani se vlada še vedno tako, kakor se ne bilo smelo v državi, ki je konstitucionalna, ter ki ima tako imenitne paragrafe, kakor je oni 19., Nemci in Italijani pa delajo in rogovilijo, kakor baš hočejo. — Rešilne poti iz zamo-

tanih razmer pa ni nikjeri! — Nemci vedo za njo, namreč oni ve! Nazaj na staro pot, — toda po isti ne bomo več hodili, in sploh: si sčasoma premislijo Slovani v celi Avstro-Ogerski, hoditi po potih, katere jim zaznamujejo drugi narodi. Kakor so pri nas oholi gospodarji Nemci in Italijani, tako v boljši polovici gospodarijo Ogri Slovanom. Zveza, katera obstoji s Hrvašk, jih malo briga; bas zadnje dni so usili v poročilo telefonskega urada v Zagrebu blaženo madjarsčino, in kako se sploh godi Hrvatom pod krono sv. Štefana, o tem pričajo njihove novine, ki so polne izglede, kako brutalno nastopajo Ogri proti Hrvatom v vsakem pogledu.

Kaj pa Slovaki? Niti ganiti se ne smejo. S silo jim hočejo uničiti društva, zavode, časnike pa preganjajo do skrajnosti za vsako besedo, ki je spregovorjena razločneje, ki govori britko resnico. Ko je odstopil Banffy, so se slovaške „Narodnie Noviny“ spominjale, koliko je trpel slovaški narod pod njegovim ministerstvom, nekaj težak vzdih je bilo čuti iz dotičnih besed, kakor bi se odvalil velik kamen od slovaškega naroda z odstopom Banffyjevem, toda le, da se zavali nanj še večji, težji kamen. „Narodnie Noviny“ so povedale odkrito, da tudi pod novim ministerstvom ne upajo na nikako spremembo v prilog Slovaškom, ali da zaupajo v narod, v njegovo moč, in v isti da je prihodnjost. Prav, saj smo mi to že tudi čestokrat povdarjali.

Tudi Ogri slutijo pomen slovanskega gibanja, zato hočejo še bolj s silo delati na to, da bi skoro zatrli svoje slovanske narode ter jih pomadjarili!

Toda, tudi do tega ne pride!

Slovanska moč postaja trdnješa tako, da mora prodreti, da mora zmagati ter preobraziti Avstro-Ogersko, pa naj se zgodi v to vrho, kar hoče!

Čim večji pritisk, tim hujši odpor, čim ljutejši boj, tim veličastnejša — zmaga!

Današnji politični boji v Avstriji so velikega pomena, in morda ima prav nemški poslanec Richter, ki je rekel, da politični boj, čegar torišče je sedaj Avstrija-Ogerska, ni nikaka vsakdanja prikazen,

prav, ali vidijo njega, ali kak gibajoči se grm, ali sokola, ki zleta, iščeč svojo žrtvo, po tistih stenah.

Naposled jim je celó izginil izpred očí, in ko so kmalu na to videli, da je nekaj doli letelo, je obšel vse nižžel pot. A k sreči so uvideli takoj, da je bil le kamen, kateri, odskakaje nizdol po stenah, je pal v jezero razbit v sto koscev. Drzni plezavec se je zopet prikazal na stenah kakor neznatna črnkasta pegica, katera se je gibala počasi, dokler ni, popolnem zginila iz vidika.

Tedaj je vprašal Ottorino nekega veslarja, ali bi mogla dospeti k njim ladja po tako vzburkanem jezeru.

„Sedaj še“, je odgovoril veslar, „bi bila predrznost, če bi se kdo le za tri pedf oddaljil od obrežja, a po solnčnem zahodu potihne veter, in kadar pride Lupo v Varenno, se bo že moglo veslati naprej.“

Vitezu je bilo to zadosti; zatorej se je vsedel na pečino zraven Bice. Vsi so gledali proti Tremeškim goram, za katerimi se je bilo ravnokar skrililo solnce. Nad gorami je veter na vso moč podil orjaške oblake, rudeče kakor ogenj, kateri so se stegovali, zvijali, svojo podobo spreminjali na vse mogoče načine. Svetloba se je vedno bolj

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

Italijanski napisal Tommaso Grossi

(Italij.)

Ko so mu solze nekoliko elajšale hude srčne bolečine, se je obrnil k župniku in je dejal: „Oh, kakega sinu sem izgubil! Kakó me je ljubil in kakó je bil krotek! Bolj razumnega in poštenega mladeniča ni bilo najti v celi Lomonti, in kolikokrat mi je rekla njegova revna mati, da jaz, takó star, bi se bil mogel od njega učiti.“

Med tem so se drugi možje pogovarjali, kakó bi se imeli rešiti s tistih golih pečin, predno bi nastala noč. Sklovje, ob katero se je bila ladja razbila, ni bilo daleč od kopnega, in vse je kazalo, da se je moralo nekaj odtrgati od bližnje gore, do katere tudi ni bilo težavno dospeti, skakaje čez kake tri, štiri majhne štrline. A kdor bi prišel tje, bi smel reči po pravici, da ar še ničesar storil, kajti gora se je dvigala uprav navpično v vrtočlavo višino.

Ker niso vedeli kaj početi, so dolgo gledali po bližnjih višavah, ali bi se

prikazal kje kak pastir, ki bi utegnil iskati izgubljenega janca ali kozo, da bi mu z znamenji naznanili svojo bedo in ga prosili pomoči. Toda nikjer ni bilo videti žive duše. Klicati v tisti samotni, pod nezmernimi stenami, in pa ko je vihar tako šumel, bilo bi seveda vse zaman.

Lupo je nekoliko časa pomišljeval, potem pa rekel tovarišem: „Treba je kaj vkreniti, dokler je še dan. Skušal bom jaz splezati tje gori“, in kazal je s prstom neko planjavo proti desni strani, „od tam stečem v Varenno ter se vrnem sem z ladjo.“

Šekolar ga ni hotel na nikak način pustiti v tako nevarnost. „Ostani z nami“, mu je pravil, „bomo čakali tu vsi jednake usode“. Tudi Ottorino ga je pregovarjal, naj nikar tega ne dela, kajti bilo bi predrzno, da, skoro blazno početje. A Lupo je odvrčal: „V svoji mladosti sem bil lovec, in lebkó rečem, da ga ni prepada po Čodanu in po Legnonu, katerega bi ne poznal. Pustite me torej, z božjo pomočjo se načejam dobrega uspeha“. Sezul si je čizme, in odložil plašček; ko je bil takó v lehkem jopiču bolj gibčen, se je takoj podal na nevarno pot.

Dospel je brez težave do gorskega

nikak vsakdanji domači prepričanje, temveč je očiten znak velikega boja narodov, čegar konec bi odločil hegemonijo v Evropi; ta boj je veliki boj med Germanstvom in Slavstvom.

Dopisi.

Cerkveni spor v Bosni in Hercegovini. (Izvirni dopis). — Ekumenski patrijarh v Carigradu, torej najviši pastir pravoslavja, je rešil kožno nesrečni cerkveni spor v Bosni in Hercegovini. Ker je ta zadeva povzročila mnogo hrupa po raznih naši državi sovražnih novinah, se zdi nam potrebno, da stvar nekoliko razjasnimo.

Srbi v svojih sedanjih krajih so gotovo največ trpeli pod turško vladjo. Torej se je moralo pričakovati, da bodo avstro-ogerski državci, ki jih je z drugimi prebivalci oslobodila, vsaj hvaležni. In res je vladala med njimi in oblastmi še pred nedavnimi leti vloga. Nezadovoljstvo se je šele začelo, ko je vlada zahtevala, da naj sejam srbske cerkvene in šolske občine prisostvuje vladni poverjenik ali zastopnik. Srbi so tačas povzdignili velik krik ter se pritoževali celo samemu cesarju.

To kontrolo pa je vlada zahtevala, ker so se vse moči polastili neki nemirni in častihlepnih ljudje, katere so podpirale razne novine in drugi hujšaki iz sosednih dežel. Tej svojati prijazne novine so pripovedovale dan na dan, kolika krivica se godi Srbom, kako se na njihov račun podpira in siri katoliška cerkev, in druge slične grozote.

Ali verujte nam, da se ni nobenemu niti eden las skrivil, da so uživali in še uživajo iste pravice in isto podporo svojih zavodov. Ker se duhovniki niso upirali vladi, so nehali Srbi cerkve in službo božjo obiskavati, odrekli so pokorščino svojim škofom.

Svet je bil tedaj radoveden, kaj utegne ukreniti carigradski patrijarh, kateremu so predložili srbski nezadovoljenci svoje pritožbe. Te dni je bila tudi ta stvar dognana, in sicer s pismom patrijarha srbskim metropolitom, in s pastirskim listom, ki se je puntarjem prečital. V prvem javlja najviši pastir pravoslavja, da je predloženi mu statut zavrgel, ker je cerkvenemu redu protiven. Patrijarh hvali škofo in podložne jim duhovnike, da se niso dali zaslepiti od strastij ter so ostali zvesti vladi, ki podpira očitni vse srbske ustanove v moralnem in gmotnem obziru. Nezadovoljstvo in agitacije nekih pravoslavnih občin da imajo izvir v čisto drugih razlogih, ki niso s sveto cerkvijo in z njeno tradicionalnimi institucijami v nobeni zvezi.

Pastirski list, ki ga je poslala sv. sinoda župnikom, da ga dajo na znanje svojim župljanom, zapoveduje vsem pravoslavnim hrišćanom, da imajo svojim predpostavljanim duhovnikom roke poljubiti ter jih oproščenja prositi, sicer pa cerkve obiskavati, kakor uči sveta vera. Posvetnim oblastim pa, ki sv. veri vsako čast in podporo izkazujejo, naj se pokazajo hvaležne s tem, da se njihovim za-

umikala za tistimi gorami, in je polagoma ugaševala na vseh stvaréh. Najoddaljenejši predmeti so začeli bledeti, temneti, izgubljati svoje očišče, a za temi še drugi in drugi, ki so bili gledalcem bliže. Kdor je opazoval nebo tam, kjer je bilo selnce zatonilo, je je videl še vedno rudeče, a če je pogledal niže po gorskem pobočju dol do jezerskega obrežja, ni mogel več razločevati drevja, niti najti hiš. Gorskih nosov v vodi in jezerskih zatonov med rjimi ni bilo videti več. Cela gora se ni mogla razločevati drugače nego kakor senca, črtana na nebu. Tema je prihajala vedno gostejša, takó da so se ljudje na pečini komaj mogli še razločevati. Le po gibljivem jezerskem površju so se videli še sedaj do neke daljave peneči vzburčkani valovi, ki so prihajali naprej in se zaganjali v skalovje, kakor da bi ga hoteli požreti, in bi odvezte žrtve nazaj zahtevali.

Vse je bilo tiho na pečini, le od najnižjega roba se je med šumenjem valov slišal počasni in enakomerni glas ubogega Mihe, ki je molil za dušo svojega sina.

Ottorino je bil prijel Bičino roko med svoje. Deklica, vsa omamljena po prebitem strahu, ma jo je bila prepu-

povedim pokoravajo, sploh pa mirno in lojalno obnašajo.

Ta odlok ima že sedaj dobre posledice, da so neke novine, hoteče zlorabiti avtoriteto v političke namene, obmolknile; nadljati pa se moremo tudi, da zapeljani Srbi spregledajo ter se odvrno od propasti, v katero so jih nameravali pahniti njihovi nazovi-vodje.

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. — Danes v jutro ob 5. uri je umrl v Gorici g. Ludvik Vrtnjak, c. kr. suplent na tukajšnji realci, star komaj 28. let. Dne 23. pr. m. je vstopil v bolnišnico usmiljenih bratov v Gorici, ker je bil jel kri bruhati.

Danes v jutro je umrl po kratkem ali težkem trpljenju, kakor nam pripoveduje poročilo, katero smo dobili danes opoldne iz bolnišnice.

Pokojni Vrtnjak je bil Slovenec, rodom Štajerec od Sv. Nikolaja pri Ptuj; bil je jako nadarjen, in v predmetih, katere je podučeval, zlasti v matematiki, izvrstno izvežban. V Gorico je bil prišel s tekočim šolskim letom. — Bodi mu lahka naša zemlja!

Osebnost. — Preč. g. Tomaž Guggenberger je imenovan veroučiteljem na samostanski šoli dominikank na Durnu. C. kr. namestništveni koncipist g. Fr. Lasie je premeščen iz Celmna na Krk.

Šolski svetnik in čavnatelj na tukajšnjem učiteljskem g. Fr. Hafner je stopil v stalni pokoj.

Začasnim ravnateljem je imenovan prof. Jos. Moz.

Odlikovanje. — Dne 28. pr. m. je izročil dvorni svetnik vitez Bosizio v postopju glavne davkarje v Gorici v navzočnosti vseh uradnikov in drugih uslužbencev gosp. naddavkarju Mih. Andrejčiču zlato zaslužni križec s krono, kateri mu je podarilo Njeg. Velikanstvo za njegovo dolgoletno službovanje.

Velikonočne procesije. — Vrsle so se kakor po navadi v soboto popoldne, zvečer in na Veliko nedeljo v jutro. Pri procesiji v Stolni cerkvi je prisostvoval prem. nadškof in knez. Posebni lepi sta procesiji pri kapucinih in pa na Placuti, ker se vrsita že, ko je tema, in tačas razsvetljava in umetni ognji, ki so pri kapucinih kaj lepi, povečujejo slavnost.

Gledé procesije na Travniku iz cerkve sv. Ignacija bi imeli pripomniti, da po oknih smo videli veliko premalo lučij. Mesto tistih zvečavih ženskih glav, katerih je po oknih nekaterih hiš po Travniku kar mrgolelo, bi bilo veliko lepše videti — prizgane sveče.

Saj menda na Travniku niso sami židje in protestantje!

Vsi si lomijo glavo, poklicani in nepoklicani, kdo bo imenovan deželni glavar. Najbolj pa si beli lasé o tej zadevi znano omizje „pri Jeleni“; ako ne bo kualu dr. Egger dobil naslova deželnega glavarja, osive ti njegovi oboževalci gotovo pred časom, a z njim tudi skrparica vodenih nemških proizvodov — z njo nje vzhodni pokrovitelji in še marsikatera druga napuhnjena a plitka oseba. Vse je razburjeno, vse je razjarjeno, vse upa in se trese ter stavi zadnje upanje v raznolične umazane spletke, anonimna pisma in žuganja raznih domisljavih glav, ki še vedno mislijo, da mora vse po njih taklu plesati. Glavno nado pa stavijo pristasi „brane“ v obljubovanja in zatiranje nekakih domisljavih „mogotcev“, katere bi se radi tisočerihih uzrokov ne smeli potegovati za „brano“ in še manje rovali proti

stila, vesela, da ima pri sebi človeka, kateri skrbi za njo. Na očeta, sključnega ondi na drugi strani z glavo med koleni, in trepetajočega od mraza in groze, se je mogla le malo zanašati. Vter se je igral z dolgimi lasmi devojke, in jedenkrat jih je zagnal na mladeničev obraz; on, dasi pahnjen od besnečega viharja na gole skale in v veliki bedi, bi ne bil zamenjal tega trenutka z najlepšimi dnevi svojega življenja.

Takó je minila ura, ki je bila vsem dolga kakor večnost, le Ottorinu in ubogemu Mihi ne. Ona dva nista mogla premiriti njene dolgosti, ker sta bila oba utopljeni v svoj tedanji položaj, kateri pa je bil takó silno različen. Ko so tedaj to uro prestali, je zasvetila tam od Varenkega nosa luč, katere se je počasi pomikala naprej. Vsi so jo pozdravili z radostnim vsklikom, na kar so zaslišali tudi od tam zamolklo vpitje. Oni so še nadalje neprestano klicali, in po tem so možje na ladji vedeli, na katero stran se jim je treba obrniti. Čez nekoliko časa so na pečini že zaslišali udarce vésel, ki so postajali vedno krepkeji. Naposled se je prikazala ladja.

Grofova veslarja sta pritekla po-

Slovencem. Mislimo, da oni, katerih se tiče, so nas razumeli!

Kdo torej bo deželni glavar? Deželni zbor je že sklican, ali o imenovanju dež. glavarja se ni ne duha ne sluha. Bo-li vzeti iz večine ali iz manjšine dež. zbora? Če bi bil vzeti iz poslednje, bi to prav za prav ne bilo nič čudno, saj ta manjšina zastopa večino prebivalstva v deželi!

Pri imenovanju dež. glavarja je zelo angažovan ugled vlade. Predložila je bila že v zadnjem zasedanju načrt o dež. šolskem zalogu ter je tudi povedala, da hoče z njim prodreti. Italijanski poslanci so se temu uprli z vso odločnostjo, nahujskali so furlanske občine proti ustanovitvi dež. šol. zaloga, in pri zadnji dopolnilni volitvi so postopali z odkrito besedo, da so vsi proti dež. šol. zalogu. Ali naj torej izbere vlada za dež. glavarja moža iz one srede, katere jej napoveduje očiten boj?

Naj že bo tako ali tako, vsekakor vlada z imenovanjem novega deželnega glavarja spregovori besedo, po kateri jo bomo morali soditi za prihodnost. Tu se pokaže zopet enkrat, ali bo vlada delala še dalje, kakor hočejo Italijani, ali pa se oprine drugega načela, da treba tudi v Gorisko-Gradišanski misliti na preobrat, pri katerem bi se vendar ozir jemalo na Slovence kot velikansko večino v deželi??

V Gorici ni Slovencev. Tisti, ki trde, da v Gorici ni Slovencev, da torej tudi v cerkvah ne sme biti nič slovenskega, naj bi bili prišli na Veliki petek zvečer na Travnik v cerkev sv. Ignacija k slovenski propovedi. Kar trlo se je občinstva po cerkvi toliko, da ga pri nobeni laski propovedi v Gorici nikdar ni tako mnogo.

In vendar Italijani še vedno trde, da v Gorici ni Slovencev.

Položitve za „Solski Dom“. ki so bile priložene „Soci“, prihajajo po malem nazaj izpolnjene z dobrinami pripevki, toda z ozirom na velike potrebe tega društva bi bilo zaletiti, da bi ne ostala neporabljena niti ena. Kdor ne zmore krone, naj pošlje dvajsetico; bolj nekač nego nič! Dobrotniki, ki pridejo v Gorico, naj si ogledajo „Solski Dom“, da bodo videli, kakó krasno zavetišče so pomagali zgraditi omiki slovenskega naroda!

Slovenec, ki ima v hiši klavir. vprašano prav resno, ali imajo skladbe, katere je izdala za nje „Glasbena Matica“ in za njo marljivo zalagatelj g. Schwentner v Ljubljani? Nikjer bi ne smeli pogrešati teh lepih skladb! V Gorici jih prodaja g. Jeretič v Semeniski ulici.

Nesreča. Na Veliko soboto popoldne okoli 5 ure je padel v ulici sv. Antona neki otrok iz drugega nadstropja na tla.

Otrok se živi, ali da okrevaja, ni upanja; da se je zgodila nesreča, je najbrže vzrok, da so pustili otroka brez varstva.

Šapla — izven zapora. — Znanega izzivača Šaplo so na Veliki četrtek izpustili iz zapora pri sv. Antonu.

Obravnava proti njemu bo v kratkem. Tačas se pokaže, kakóšen tišek je ta Šapla, sin slovenskih starišev, ki pa je sedaj navdušen Italijan, ter ima skoro prvo besedo pri znanem ultralahonskem društvu „Lega della gioventù friulana“. „Sentinella“ je radi svojega odličnega ljubljenskega vsa iz sebe. Res, ponosni morejo biti Italijani na takega moža!

Prestop k protestantizmu. — Tudi Italijani so začeli kricati: Proč od Rima! — In pretekli teden je prestopil k protestantizmu sam conte Vittorio Ciccioni v Gorici s svojo soprogo in z otroki.

Koliko najde posnemovalcev?!

Samomorilec Andrejčič. — Iz Ve-

magat, da bi ne trčila ob skalovje. Lupo, kateri se je bil tudi pripeljal, jima je podal ven široko desko, in takó je bil napravljen most od pečine na ladjo.

Kakor hitro je videl desko dobro pritrjeno, se je grof Oldrado prvi spravil v barko. Od tam je poklical hčer, in je imel kmalu tolažbo, da jo je videl zraven sebe; Ottorino jo je bil prijel za roko, ter ji pomogel čez desko. Drug za drugim so se spravili noter vsi. Zadnji je vstopil krmar. Položil je sinovo truplo na pod pri zadnjem delu ladje, in se je vsedel zraven njega.

Ko ga je Lupo videl v samem jopiču vsega mokrega in odrevenlega, je snel raz sebe neki plašč, ki ga je bil prinesel seboj, ter ogrnil mu ga po plečih. Miha ni vsprejel, pa tudi ne odklonil te dobrote, ostal je nekaj časa, kakor da bi ničesar ne vedel, a ko je potem, zganivši roko, zadel ob plašč, se je zravnal na kolena, vzel ga raz sebe ter ga pogrnil in popravil z iskreno ljubeznijo po sinovem truplu.

Ko so zavili okolo Varenkega nosa, so zagledali pristanišče vse razsvetljeno s kresovi in zaslišali glasove ljudstva, katerega je bilo tam prav mnogo. Brodarji so gnali ladjo h kraju, ravna se po unnih nasvetih, ki so

princa je bil prišel župan Stiglič z dvema sorodnikoma Andrejčiča v Prvačino, kjer so konstatovali, da dotle nespoznan mrtvec je bil v resnici župan Andrejčič. Truplo so prepeljali v Veprinac, kjer so ga položili k večnemu počitku. Tako se je povrnil Andrejčič kot mrtvec po žalostni smrti v svoje kraje, katerim je bil nekdanji diktator.

Italijanski delavec. Ko pride spomlad, takrat se vzdignejo iz blažene Italije mladi in stari, pa hajdi na pot v Avstrijo, iskati si dela. In res dobé dela v naši državi, saj vse mrgoli italijanskih delavcev, kamorkoli pogledaš. Ti ljudje prihajajo spomladi z lastnami, in zopet odhajajo, ko so si prej napolnili žepe z denarjem, prisluženimi pri nas. Splošna pritožba je o njih, da ne dajo nič zaslužili domaćinom, ker jedó samo polento in sir, kar dobivajo celo od doma. Na koncu dela pa pošljejo ti laski tiči denar naprej domov ter se potem predstavijo pristojni oblasti, češ, naj jih odpravi v domovino, ker denarja za pot oni sami nimajo. Pogostoma se je že dogodilo, da mnogo njih je odšlo domov takó na troške avstrijske države.

V zadnjem času pa ti delavci, med katerimi je tudi Italijanov iz naše dežele, postopajo izzivalno. V Ljubljani pojó „Marameo“, v Holesovu so napadli hrvatske delavce ter jih ranili, da je eden umrl. Kjerkoli se pokažejo, povsodi so ljudje nezadovoljni z njimi, no kljub temu jih vlada povsodi rada vidi, in v posebnem varstvu jih ima. Spomnimo se le znanih žalostnih dogodkov izza lanskega leta!

Tisto varstvo pa naši državi italijanski podaniki prav slabo povračajo, saj vedno nastopajo izzivalno, in tako ima na primer sodišče v Trstu ven in ven opraviti z italijanskimi podaniki radi razžaljenja Njeg. Velikanstva, radi kričanja Viva l'Italia! itd.

Neko posebno prednost imajo ti tiči, ker ne zgodi se jim nič hudega. Če sem ter tje kakega malo priprejo, je pa vse storgeno, in nič, kakega tudi zapode čez mejo, če ravno že ni drugače.

Ali so res italijanski delavci neizogibno potrebni v Avstriji? Kaj se! — Sami imamo toliko pridnih rok, ki bi radi delali, ali nimajo prijeti za kaj, ker vse jim pobere Italijan! Italijana povzdigujejo v nebesa, kakor da bi bil kdo ve kaj, domaćin, ki bi rad delal, pa mora iti po svetu od doma s trebuhom za kruhom, od doma, kjer dela Italijan namesto njega.

Zadnji čas bi pač bil, da bi vlada ustavila tisto strašansko prepravljanje italijanskih delavcev po deželah v Avstriji, ker ti so v škodo domaćinom, katerim jemljejo kruh izpred nosi, in ker dražijo prebivalstvo, kamor pridejo, in ker so živji, ki so naravnost nevarni Avstriji.

Vojaki — novaki. — Iz Vojske nam poročajo: „Pri letošnjem vojaškem naboru je potrdila naborna komisija izmed 10 novincev le jednega mladence. Minulega 1. 1898. je bilo potrjenih kar šest izmed 12.“

Ze plesajo. — Furlani se že vrte; v Moš, v Lokenku, v Korominu, v Gradišču, vse polno „Sager con ballo!“ Za njimi pa pridejo naši okolici? Ali bo zopet tako, kakor je bilo lani, ko smo čuli teden za tednom pritožbe o raznih neredih, o laskih gorških godcih, itd. Ali bo zopet tako, ali bo letos drugače?!

Ples v Gradišču. — Včeraj so plesali tudi v Gradišču ob Soci. Tja je šlo tudi mnogo slovenskih fantov iz Sovodnj, Rubij in Mirna, ki so prav pridno plesali. Dokler so bili Slovenci tam, so plesali po 10 kr., ko so pa odšli, pa po 5 kr., ker so Slovenci pustili že dosti denarja tam. Peli in godli so tudi „Marameo“ ter grozovito ploskali.

Ne vemo, kako je bilo pri sreč-

jim doneli od najbolj skušenih mož z obrežja, in so srečno dospeli v pristanišče. Varenec so radovoljno stregli otetim ljudem: ta je pritrjeval ladjo k obali, uni je svetil, drugi zopet pomagal tistim, ki so šli ven. A dasi so bili tako uslužni z dežanji, se pa niso znali premagati, da bi ne zabavljali limontskim krmilarjem, češ, da so se bili pustili takó prehvapiti od viharja. Ti so nekaj časa molčali, a naposled je ušla tudi njim potrpežljivost in so začeli pikro odgovarjati. Takó so se vedno bolj dražili, in že bi se bili kmalu sprijeli, da se ni razširila med množico vest o krmilarjevi nesreči, kateri da sedi v ladji pri truplu svojega utopljenega sina. Takoj je potihnilo zmerjanje, in vsi so le nesrečnega očeta milovali. Ponudili so mu podstrešje ter vsakojako postrežbo in pomoč, a on, odklonivši vse, je odvrnil, da hoče čez noč sam čuvati mrliča, in jutraj mu steže križ, kateri je hotel postaviti na pečino, kjer se je bila razbila ladja. Segel je po denarčke, kolikor jih je imel v žepu, ter preštevši jih po žuljavi roki, je dejal: „Zaslužil jih je on; prav tisti soldo so še, katere mi je prinesel uni dan iz Lecca. Kdo bi bil mislil tedaj, da jih porabim za njegov križ!“

venskim fantom, ko so jih Lahi podili proti Solkanu! Menda se spametujejo ter ne pojdejo več plesat med Lahe, kjer jim preti pa tudi nevarnost. Lahi v Gradiscu bi jih bili ubili, da ni bilo orožnikov zraven. Tako se je nam sporočilo.

Zvečer so se vračali domov s plesišča, nekaj fantov in nekaj goriskih Lahonov. V vlakcu so Goričani peli „Marameo“ po laski, fantje pa po slovenski. To Goricanom ni bilo prav, in nekateri zanihali iz Gorice; baje Savorognani, je sunil nekega fanta prav močno, ker je pel „Marameo“; zdaj bo tožba.

Fantje, bodite previdni, pa nikar več ne hodite med Lahe plesat. Britkih skušenj imate dovolj; ali jih hočete še več? Ali se ne boste dosti naplesali doma?

Laška zastava je vihrala na Velikonočni praznik v jutro na vrtu cvetličarja Geriana v Riva Corno, kakor nam poročajo. Zastavo je bilo videti prav lepo z Gorisčeka.

Pa, kar je potegnil veter, se razsrdil ter je pretrgal laško zastavo, češ, da v Gorico ne spada!

Ali je redarstvu kaj znano o tem? **Ferman iz Rihemberka.** — Uredništvu „Edinosti“ je nekdo poslal odprto dopisnico, ki se glasi:

Rihemberk 24. 3. 99.
Na Vašo notico v „Edinosti“ „Kog ne daj“, mi druzega kakor obžalovati, da se sje spet začeli vtikati prsti v naše zadeve, ki Vas prav za prav ne brže.

G. Gabrček je vedel, da bo takoj kalinov in med prvimi gotovo „Edinosti“, ki mu na njegovo izjavo poslopi sovražne, zapuščanje. — Vjokancu potuha „Edinosti“ „dejavanje“. — Vsi napadi na njegovo osebo so le malodnevni njegovih „receptov“, „rogozidevov“ itd., katere je vlačil na dan v svojem listu.

S spoštovanjem N. N.
Na vse, kar piše ta mož, se ne splača odgovarjati, pač pa poveniti, da je bil pri nas nekdo, ki je zatrnil, da dopisnica je bila oddana na pošti v Rihemberku, pisana pa je bila na Brjahi!

Italijanska Sola v Podgori. — Vest o tej soli v zadnji številki popelnemu tako, da okr. solski svet goriske okoliče (ne občina) je bil vloži na ministerstvo ugovor proti odrediti dež. sol. sveta, da mora otvoriti v letu italijansko ljudsko solo.

Naturo ministerstvo je odbilo ugovor, vendar česar pride stvar pred upravo sodišča! Kako razumljivo, ah v prilog Italijanov, ah v prilog okr. sol. sveta? Zadrževanje stavlja otrok za tako solo ni bilo in pa ni, ja vendar italijanska sola v Podgori?

Kaj pa s slovensko mestno solo v Gorici? Se vedno ne vemo, pri čem da smo. Zhi se nam, da bo potreba zopet govoriti o dvojni meri, ter o slovalji razne visoke gospode, ki dela, kakor se jim zdi, samo ne v prilog posteni slovenski stvari!

Društvene vesti.

Shod slovenskih gospodarskih združenj bo v četrtek 6. t. m. v Ljubljani v „Katolič. domu“. Dnevni red: Pomen gospodarskih združenj; konsumenta društva in njih nasprotniki. — Shod se prične ob 11.30 dopoldne.

Društvo „Solski dom“. (Hil. izkaz od 1. do konca marca). — Kot ustanovniki z doneskom 100 gld. so se oglašili:

Sl. magistrat d. št. stolnega mesta v Ljubljani: gosp. Miha Anton, d. št. poslanec, c. kr. postar in veleposestnik v Lokvi na Krasi. — Vplačali so:

Kranjc Josip, posestnik v Kobarižu	25
stev. 173.	5
„Mladinojubi“ v Gorici 5. obrok ustanovitve	10
Mesar Andrej, vikar v Livku	5
Paternost Ivan v Trstu, Bashone 2	0.50
Fiegl Karol, sodni svetovalec v Trstu	3
Lazar Anton v Breginju	1
Kante Matko, okr. solski nadzornik v Sežani	1
Orešec Fran, c. kr. prof. na gimn. v Gorici za mesec jan. in febr.	2
Pevski kvearol nabral pri vremen-skeni preroku v Tolmini (poslal Sadžnja)	2.45
Tomšič F. v Nabrežini	1
Grigorčič Simon, vikar v Sedlu	5
Ustanovnik št. 54 na saldo	50
Liharnor Fr., posestnik stev. 1 iz Peči	1
Hranilno in posojilno društvo v Nabrežini	5
Zenska podružnica sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico v dan 5. marca	100
Skapin Karol, pravnik, preostanek stenografskega kurza	5
Zenska podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici, čisti prebitek veselice v dan 12. t. m.	150
Rentčan na Dunaju	2
Muha Anton, dež. poslanec, c. kr. postar in veleposestnik v Lokvi na Krasi 1. obrok ustanovitve	50
Trentarji zbrali po planincu iz Soče v Tonderjevi gostilni pod Triglavom	3.50
Grusovin Anton, posestnik v Gorici	5
Miklavč Fran, učitelj v Soči, nabral v dan 19. marca v Flajsovi krčmi	6.21

Starasine v Logu pod Predelom zložili v dan 18. marca po seji „Podkuknik“ v Trstu 5. obrok vsta-novnine	6
Prof. V. Bežek, mesečnino za febr. in marec	10
Koren Anton, trgovec v Gorici, me-sečnino za febr.	4
Kavčič Jos., c. kr. notar v Gorici, mesečnino za febr.	1
Po upravnistvu „Soče“, kakor izka-zano v 18. št. iz dne 3. marca	1
Po upravnistvu „Soče“, kakor izka-zano v 20. št. iz dne 10. marca	48.91
Po upravnistvu „Soče“, kakor izka-zano v 22. št. iz dne 17. marca	24.50
Po upravnistvu „Soče“, kakor izka-zano v 24. št. iz dne 24. marca	12.20
Po upravnistvu „Soče“, kakor izka-zano v 25. št. iz dne 28. marca	61.10
Omers Jos., župnik v Sežani	7.80
Murovec Ivan, dekan v Cerknem	2
Kovačič Ivan, kaplan v Cerknem	10
Bajec Josip, kn. skof. tajnik sedaj v Šempasu	12
Duhovni pomočnik Bisinjar v Pre-dloki	15
Rejcek Jakob, župnik v Čepovanu	1
Jug Anton, vikar v Sovodnjah	2
Jan Francisek v Kotu (p. Breginju)	5
Šk. Jos. nabral v veselji družbi pri „postli“ v Bolcu	2
Po upravnistvu „Soče“, kakor izka-zano v 26. št. iz dne 30. marca 1899.	2.20
Skupaj	32.56
Vredn. prejšnjih izkazov	62.83
Do konca marca došlo torej v l. 1899.	1687.50
	2341.33

Obdobje društva „Solski Dom“.

Poročilo o tretjem rednem običnem zboru Soške podružnice „P. d.“ in tje delovanju l. 1898. — Soška podružnica obični zbor za l. 1898, je bil dne 21. febru- varja t. l. v Tolmini. Udeležilo se za je po- voljno številno članov.

Soška podružnica je v tretjem svojem letu marljivo nadaljevala svoje delovanje ter se je posrečilo sklepe običnega zbora z dne 10. marca 1898, l. popoldneva povoljno iz- vršiti. Dva določena skupna izlet: Brez- Gledbo v Bolanu in na Krn je z ozirom na udeležbo in na živahnost steti med najlepše, ker sta brezdvomno vse udeležence docela zadovoljila. Zdi, da se je spravo krapav- razmer med udeležbo tudi boljšala in Kar- dlet, kateri hode pa gotovo v kratkem dana prička, čemti velik pomen takih izletov.

Obdobje je vložil kot prvi donosnik skladu za koto na Krnu 50 gld. iz podružnice bla- gajnice v Tolminsko hranilnico. Poskrbel je tudi ključ za društvene kote, kateri se hr- nijo v Tolmini. Podbrdom in v Trstu. Zanimoval je l. 1898, dve važni turistični stezi: s Podbrda na Črno prst (k Orozovi koči) in na Porezen; za to delo gre posebna zahvala g. učitelja Jeleniču.

Udov je dala Soška podružnica 1898, leta 46.

Napoved zahvaluje odbor tem potem vse dobrotnike in podpornike Soške po- družnice, ki se z njih pomočjo vedno krep- keje razvija.

Med novimi člani te podružnice citamo gg. Vereslava Kallausa, c. kr. podnega pristava, in Jos. Francoliča, c. kr. davk. pristava, obo v Bolcu.

Razgled po svetu.

Rusija. — Ruska vlada hoče ustano- viti v Tuluško rusko-perzijsko banko s po- družnicami v Tebrisu ter v drugih mestih Perzije. Seveda to ima namen, pridobiti Rusiji v Perziji še več ugleda in koncesij, katere se dajo izkoriščati.

Delegacije se sklicajo koncem oktobra ah početkom novembra, kakor trdi novejša poročila.

Vesti, da se pomniti usolge na konzul- latih, da se ustanovi več novih konzulatov, za kar bi bilo potreba 720.000 gld., so oh- etojno zanikaje.

Avstrijski neodrešenci v Rimu. — V večnem mestu imajo avstrijski neodrešenci, ki so se tje izselili, ah so pobegnili, društvo z imenom: Trieste e Trento. To društvo je imelo zadnje dni svoj obični zbor, na katerem so izrekli zahvalo za denarno pripomoč, katero so dobili iz Trsta in Kopra. V odboru so tak: — le „Rimljani“: Na- cionovč, Bačić, Rodica, Popović in Dobrita.

Srečna Italija!

Evropske države in Kitaj. — Po- stopanju Rusije, Nemčije in Angije, ki so si vse pridobile nekaj pedij kitajske zemlje, hoče slediti sedaj cela Evropa s prav malo izjemami. Za kos kitajskega obrežja se že resno poteguje, kakor znano, Italija, in je admiral Grenet že odjpal z vojno ladjo „Stronboli“ proti vzhodu. Sedaj je jela njen vzgled posnemati tudi Belgija, ki si želi pridobiti nekaterih koncesij za grajenje železnice s pomočjo Angije. In tudi neka danska la- dija odide tje v malo dneh pod poveljstvom princa Waldemara, ki ima torej tudi nalog, poskrbeti za kak prostorček na kitajskih tleh. Vse države in države evropske se torej po- tegujejo za kos sveta ob kitajskem obrežju, le pri nas je postalo zopet vse tiho o avstro- ogerskih kolonijalnih načrtih. Tako dolgo bodo

čakali naši diplomatje, da bo povsem pre- pozno in bodo ves „reservirani“ svet po- grabili popreje že drugi krogi.

Nov uspeh Poljakov. — Poljaki bo- ležijo nov uspeh. Poljskemu klubu se je posrečilo po dolgotrajnih prizadevanjih, da odslej se smejo galiski ravnatelji poštnih in brzojavnih uradov v uradnih pisnih poslu- ževati poljskega jezika.

Minister za trgovino je že izdal po- trebno naredbo v to svrhu.

Srbija. — Razkralj Milan je se vedno v Srbiji in tudi hoče ostati. Da je on malemu kraljestvu prava pravcata nesreča, to je že stara, zdavna dognana reč.

Ministerske krize v Srbiji so kar na dnevnem redu; tako imajo tudi sedaj tako krizo. Milan zahteva povečanja vojske in iz- boljšanja v oborožitvi, kar seveda stane den- nar, ali Srbija ga nima. Vsled tega baje od- stopi več ministrov.

Turčija zbira vojsko v Macedoniji in v Stari Srbiji, kar ni povšeč Bolgarom. Zato je odredila bolgarska vlada na meji pomno- žiti stalne vojske straže, da je tako vedno informovana o gibanju Turkov.

V Solun je došlo zadnje dni že več tisoč vojakov in kakih 15.000 jih še pričakujejo iz Male Azije. Turčija hoče zatreti vsak upor, pa naj bi prisel isti od krščanske ali arnavske strani.

Razgled po slovanskem svetu.

Potres. V Veprincu v Istri so čutili 30. pr. m. v jutro kratek ali močan sunek z močnim bobnenjem.

Avstrijska agencija za izvažanje v Trstu. — Vlada namerava baje ustanoviti tako agencijo v Trstu, ker je uverjena, da bi koristila mnogo trgovskemu prometu z iz- tokom. Trgovci na iztoku bi belje porabljali pot preko Trsta, kakor preko Francoske in Nemčije.

S tem je bil baje v zvezi dohod trg- ovinskega ministra Dipaulia v Trst.

Tržaška posojilnica in hranilnica, registrirana zadruga z omejenim poročitvom, ulica San Francesco Stev. 2, je mela do 31. marca t. l. 329.776.48 gld. prometa, lasko leto v isti dobi pa 207.180.30, torej znaša naraščaj goldinarjev 322.296.18.

Kakor se vidi, se je letošnji promet več nego podvojil; opomniti je še, da je le- tošnji trimesčni promet prekosil celoletnega 1895, ki je znašal gld. 377.801.98 in malone dosegel onega za 1896, ki je znašal gld. 368.527.81.

V četrtletju promet od pol milijona in še več, značil pač lep napredek za zavod.

Tržaška — koperski škof Šterk odide sedaj po praznikih v Rim, da se pokloni Sv. Očetu.

Deželni zbori. Sklicani so deželni zbori tirolski na dan 11., gorisko- gradščanski, tržaški in istrski pa na dan 15. t. m. Istrski bo zboroval v Kopru.

Parnik „nadvojvoda Fr. Ferdinand“ so spravili vendar na Veliko soboto z veliko težavo v morje.

Za občinske volitve v Pomjanu in Marezigah. — Pred dnem pol. društva „Edi- nost“ se je bil po nalogu javnega shoda v Smarjah podal do namestnika ter mu je razložil, da treba, da sta v komisijah za re- zovanje reklamiraj proti volilnim listam v Pomjanu in v Marezigah obe stranki zastop- niti v enakem številu ter da je volina komisija sestavljena tako, da bo onemogo- čena vsaka nepravilnost in nezakonitost. G. namestnik je bil obljubil, ukreniti potrebno, da se ne bo godila krivica nikomur.

Ah glej! V komisijo za rezovanje reklamacij od- zborice članov ni bil vzeti niti eden iz slo- venske stranke, in v komisijo za izvedenje volitev v občinah Pomjan in Marezige je bil odbran le eden Slovenec, pa 3 pristasi ita- lijsanske stranke.

V obeh komisijah je predsednik ita- lijsanaš Guzzaz.

V obeh imenovanih občinah živi 6000 Slovencev in 300 Italijanov — potem pa si nash glede na gorena dejstva, kako pra- vedno se postopa s Slovenci v Istri!

Škocijansko jarno je obiskala dne 23. pr. m. Njena kraljeva visokost Gizela Ba- vrska, hči našega cesarja, kljubu jako ne- ugodnemu vremenu. Visoka gospa se je divila k poti te dosedaj se premalo poznate jame.

Zaloigro „za pravdo in sreč“, katero je spisal znani pesnik iz „Dom in Sveta“ g. Ant. Medved so večerj že drugi igrali v gledališču v Ljubljani. Letos je bilo že par domačih iger na odru, kar kaže, da se začne počasi razvijati dramska literatura med Slovenci.

V gorenje avstrijskem deželnem zboru so sprejeli predlog, s katerim se po- solah na deželi sploh uvede poludnevni pouk, ker je dosedanje poučevanje popolnoma za- otroke, ki so oddaljeni od sole, bilo prav mučno. Prav, morda bi bilo tudi kje drugje potrebno kaj takega.

Mestna hranilnica v Radovljici. — V mesecu marcu 1899. je 145 strank vložilo, 30394 gld. 54 kr., 127 strank vzdignilo 11668 gld. 57 kr., 36 strankam se je izpla- čalo posojil 21405 gld., stanje vlog 627218

gld. 36 kr., denarni promet 106890 gld. 86 1/2 kr.

V koroškem deželnem zboru pri razpravi o deželnem šolskem zalogu sta slo- venska poslanca Muri in Grafenauer se vrlo potegnili za slovensčino in ljudskih solah, ker seveda koroški Nemci usiljujejo svojo edino zveličevalno nemščino povsodi. V Železni Kaplji, kjer je otrok slovenske narodnosti 91%, je pouk ves nemski, enako v Poljubelu, kjer je slov. otrok 97%. Na dvojezičnih solah prevladuje nemščina — in učitelji tudi z večine nimajo volje, poučevati resno slovenskih otrok, ker trobijo, z ma- limi izjemami, vsi v velikonemški rog.

„Naša straža.“ — Hiša s kovačijo in vrtom na prodaj. V večjem trgu na Slo- venskem Štajerskem se bode v kratkem pro- dajala hiša s kovačijo in vrtom. Dobila se bo za okrog 3000 gld. — Hiša je v dobrem stanju, jez pa celo nov. Zraven kovačije bilo bi lahko postaviti tudi žago. Kdor bi bil volje to lepo posestvo po tako ugodni ceni kupiti, naj to naznani „Naši Straži“, ki bo v vsem potrebnem dalje posredovala.

Književnost.

Nove lurske Šmarntee. — Katoliška bukvarna v Ljubljani je izdala novo knjigo Šmarntee pod gorenjim naslovom. Knjigo je spisal francoski Henr. Lasserre, na sloven- ščino preložil kapelan Jan. Godec. Knjiga ima 300 str. 22°; stane v pol usnju 90 kr., v usnju 1 gld. v usnju z zlato obrozo 1 gld. 20 kr., posamezni iztisi po pošti 5 kr. več.

Pomladni glas, posvečeni slovenski mladini. (4 slike.) Pomladnih glasov je izšel bas 9. zvezek. Uredil in založil ga je Anton Ratajcec.

Kakor vsaki zvezek „Poml. glasov“, ob- sega tudi ta mnogo lepega v prozi in poeziji, ter je slovenski mladini, kateri je namenjen, gotovo dobro došel.

Cena: broš. 30 kr., polpl. 40 kr., ce- lopl. 55 kr., krasno vezan 90 kr.

Zvezek priporočamo mladini in njenim prijateljem.

Razglas.

Radi selitve razprodam dne 10. t. m. domačo živino, vozove, različno kmetlji- sko orodje in drugo hišno opravo; razum tega

dam v najem

svoje prostorne živinske hleve in gospodarska poslopja z obširnimi obzidanim dvoriščem; isto tako

oddam v zakup

event. — potom poznejše prostovoljne dražbe — svoje izvrstne travnike, deteljiska in bor- stave, hodi-si v večjih ali tudi manjših delih. Ponudbe sprejema in pojasnila daja

Fran Čibej,
v Ajdovščini.

Anton Obidič,

cevljar

v Semeniški ulici šte. 4

v Gorici,

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Išče se

najemnik ali oskrbnik - kmet za veliko posestvo v Malih Žabljah. Bili mora oženjen z družino. — Oglase sprejema „Goriška tiskarna“.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsako- vrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob- nih vencev, za mitvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje tečno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. el.) tiskarno žrk na perilo. (P. el.)

Ustanovljeno leta 1863.

Prvi primorski zavod za izde- lovanje aromatiških izcedkov, likv- rov itd. tvrde

Fratelli Marega

Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par:

konjaka, slivovke, tropinovec in najfinjših likverov.

Jovarna vinskega kisa

po edino racijonelni sistemi „Pasteur“.

Sviloprejsko seme

psenične barve

prodaja se po 5 gld. unča, ali tudi po pogodbi, za šestino pridelka.

Naročila je posiljati na naslov: Humar Andrej — Dolenja Vrtojba, h. št. 23.

Velika hiša

v Matavunu zraven slovečih škocijanskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača, ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnimi podzemeljskimi kleti, s 14 krasnimi sobami s posebnimi ulodi, kakor nalašč prirejenim za mnogobrojne letovističke, ki vsako leto prihajajo v ta divno romantični kraj, z obširnim, na visoke obzidanim in senčnatim dvoriščem, z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim se sedjem in trtami zasejanim vrtem in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Prodaja se tudi na večerke obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za gostilničarsko in štacunarsko obrt.

Vsled njene lege pa tako živahne prometne cesti, je posebno pripravljena za kupčijo z domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; krema bi pa imela razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnim obiskovalci škocijanskih jam.

Vse pohištve z vrtem in parkom vred, dalo bi se v najem po dogovoru.

Natančnejša pojasnila pri lastniku Aleksandru Mahorčiču v Matavunu, pošta Divača.

Mirodilnico

(Drogerijo)

odprli smo v Tržni ulici tik sadnega trga v poslojpu okrožnega sodišča.

Naša mirodilnica je bogato založena z blagom najboljših vrste ter more na drobno in debelo postreči vsakomu po skromnih cenah.

Posebno se priporočamo čistiti duhovščini, slavnim županstvom in uradom, šolskim vodstvom, društvom in zavodom, tvornicam, mojstrom, trgovcem ter vsem zasebnikom, ki potrebujejo mirodilniškega blaga.

Dobrohotne nasvete ter želje sl. občinstva glede blaga za dopolnitev sprejemamo hvaležno.

Poslovodja
Ivan Drobnič.

Špedicijska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51-10 v ulici Morelli 12

se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele.

Moj samoukni
C. kr.
privileg.

vsakemu
razumljivi
kroji

Martin Poveraj

v Gorici na Travniku št. 22. I. nadstropje. Edina slov. zaloga dežnikov, solčnikov in rokavice za dame, gospode in uradnike.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih oblek, perila, vseh priprav za obleke vsakega stanu. — Blago se prodaja tudi na meter prav po nizki ceni

In steer le v prvem nadstropju

Frak obleka od 24 f. naprej
Salon " " "
Poveršnje ali Suknja 12 " "
Sako obleka za vsakega novica 10 " "
Dežni plašč ali Havelok 750 " "
Hlače 250 " "

od te cene naprej zagotovim da bode vsak-ter zadovoljen toliko za robo kot za delo.

Sprejemajo se naročila za izdelovanje oblek tudi za dame fineje vrste po najnovjšemu kroju in modi.

Dobi
se
povsod

Kalodont

pripoznano
najbolje sred-
stvo za čišče-
njo zob.

Umetno gnojilo „Kopros“

pripravljeno od Jak. Henrika Huber, kemika v Trstu.

Zaloga in prodaja

pri Ernestu Stecker & Comp. v Gorici, v ulici Ascoli št. 1.

Na zahtevanje se pošiljajo programi zastoj.

ODLIKOVAN

fotografski atelje

Anton Jerkič

na Travniku šte. 11 v Gorici,

podružnica

na Acquedotto št. 25 v Trstu,

priporoča se

slavnemu občinstvu v mestu

in na deželi v blagohotno podporo.

Zaščitna znamka: SIDROM.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

pripoznano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko, s „Sidrom“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI.

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu šte. 2

priporoča to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast — poper — sveče —
olje — škrob — ječmen — kavino prismo — moko —
gris — drobnje in debele otrobo — turšico — zob —
sol — meko za pitanje — kis — žveplo — cement —
bakreni vitrijol itd. 3 20 - 8

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo
ter pristnega hranskega in bolega vina.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
41 52-9 — priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ugarske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerno. Posrežba poštena.

Zaloga piva

iz prve kranjske eksportne pivovarne

Th. Fröhliche na Vrhniki
Rabatišče št. 18. — v Gorici — Rabatišče št. 18.

Priporoča p. n. čistim gg. odjemalcem iz mesta in dežele svoje izborni pivo kakor: „eksporno marčno“ ter splošno priljubljeno pivo „kranjski biser“ v sodčkih po 1/11, 1/2, 1/4 in 1/8 hektolitra, kakor tudi pivo v plombovanih steklenicah že v pivovarni napolnjeno.

Ker je letos pivovarna izdatno povečana, ter vsem modernim zahtevam ugodno na novo urejena, mogoče mi bode čistite p. n. gg. odjemalce v vsakem obziru solidno in točno postreči.

Pri tej priliki opozarjam tudi gg. kmetovalce da imam v zalogi „sladne kali“, katere so priznane izvrstna krma za krave mlekarice in mlado živino.

Za blagohotna naročila se rojakom toplo priporočam

udani

Josip Rovani,

zastopnik za Gorico in deželo.

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

pri

Petelinu

v

Trstu

v

ulici Ghenga

št. 7.

je v bližini južnega kolodvora jedina narodna gostilna

s prenočišči, katera toči pristna bela in črna vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Prva slovenska trgovina z železjem
v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohištvene, štedilna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolice
izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga
najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn.

Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

KATHREINER-
Kneippova
sladna kava.

Stara mamica, se meni!

Že leta sem izpričano izvrstna primes k bobovi kavi. — Pri živčnih, srcnih, želodčnih boleznih, pri pomanjkanju krvi etc. zdravniško priporočena. — Najpriljubljenejša kavina pijača v stotisočero rodovinah.